

Dr. Czako Elemér: Abécénk életrajza. (Különlenyomat az Ethnographia—Népélet (Solymossy-Emlékkönyv) 1939. 3—4. számából.) Budapest, 1939. 8 lap.

Ennek a tanulmánynak a címe akkora érdeklődést támaszt, hogy azt ily kiterjedelmű dolgozatban kielégíteni nem csekély feladat. Csak annak sikerülhet, aki olyan gondolatokkal jár a betűk világában, mint amilyenekkel Vörösmarty járt a könyvtárban. Szerzőnk szellemtörténeti felfogásának köszönhető, hogy a cím támasztotta érdeklődés teljes kielégítést nyer az olvasóban, közben — még az írástörténetben jártasok is — sokat tanulnak s a végén jobban szeretjük, magyaroknak érezzük, magunkénak valljuk abécénk betűit.

Ezt a nagyszerű hatást úgy éri el szerzőnk, hogy mesterien bemutatja az írásjegyek kialakulását.

Az írástörténészek az újabb időkig fóniciai, illetőleg moabita találmánynak tekintették az abécét. Az ó-szövevényi »gebulok« földjén levő Byblosban nemrég napfényre került feliratokból azonban kitűnik, hogy a byblosiak 700 évvel e előttük (Kr. e. 1300 körül) már mássalhangzós betűkkel írtak. Tőlük vették át a görögök az írást és az ő közvetítésükkel szerezték be az ahhoz szükséges egyiptomi papiruszt is. Ezért nevezték a préselt lapokat byblosnak, ami nyilvánvalóvá teszi a bibliothéka, sőt a Biblia szó eredetét is. A görögök az átvett mássalhangzós betűsort magánhangzókkal egészítették ki és »nagyra dajkálták« a latin abécét. Ez lett az őse az összes európai nemzetek írásának. A magyarság annyira magáévá tette a latin írást, hogy »scriptoria« minden szava-fogalma vérünnké vált. Történeti és népi hatások eredményeképpen lett nálunk a latin abécéből magyar abécé. Betűi ma már a magyar nyelv írott jelei, formailag pedig magyar életet, magyar tudást, magyar érzést fejeznek ki.

Váradi József.

Dr. Noszlopi László: Impulzivitás és lelki mélység vizsgálata a gyermek- és ifjúkorban. (Különlenyomat a Gyermek és az Ifjúság 1939. 2. sz.-ból.) Budapest, 1939. 18 l.

Az impulzivitás és a lelki mélység az erkölcs- és hivatáslélektan legfontosabb kérdései közé tartozik, ezért már tárgyánál fogva is érdeklődésre tarthat számot ez a tanulmány. A kérdés erősen gyakorlati vonatkozású, de még nem általánosan ismert, ezért helyesen tette a szerző, hogy a megvizsgálendő két erkölcslelektani tulajdonság elemzését, illetőleg e két tulajdonságon alapuló jellemtípusok ismertetését előrebocsátotta. Ennek a kritikai ismertetésnek az általános tájékoztatáson kívül értéke az is, hogy az introverzió és extroverzió fogalomkörét szabatosabban körülírja és helyesebb megvilágításba helyezi. Ezzel kapcsolatban jó lett volna a lelki mélységet magát is fogalmilag pontosabban meghatározni.

Az impulzivitás és lelki mélység vizsgálatára három módszert dolgozott ki. Ezek közül azonban csak kettőt ismertet ebben az értekezésében. Mind a kettő egyéni vizsgálatok végzésére hivatott. E próbák egyike fény- és színhatáson alapul. A kivitelhez szükséges eszközei két gépkocsi-szemüveg és két zseblámpa. A másik próba álomfejtéshez hasonlít, és lényege a hipnoid álla-